

ESPECTACLES

MAJESTIC

Dues funcions de sarçuela

Diuenge avant passat, dia 27 de desembre, actuà, al Majestic una companyia de sarçuela que donà dues representacions, una a la tarda i altra a la nit, amb èxit remarcable.

En la funció de la tarda foren representades les obres «Bohemios» i «La del manajo de rosas» i en la de la nit, «El Duo de la Africana» i «El cantar del arriero».

La popularíssima obra del mestre Vives, no va pas ésser massa ben tractada i és llàstima, puix que el respecte al públic i la vàlua de l'obra es mereixen una més alta consideració dels seus intèrprets, dels quals únicament podem elogiar a Pepe Viñas («Victor»).

En canvi, «La del manajo de rosas» va plaure a l'auditori, com ho demostrà abastament amb els seus repetits aplaudiments als principals intèrprets, el baix cantant Lluís Gimeno, el tenor Mateu Guitart, la tiple Angela Martínez—qui va haver de lluitar amb el record de Maria Teresa Planes a qui havíem vist la mateixa obra, i en sorí molt airosa,—la tiple còmica Empar Martí, el tenor còmic Rodolf Blanca i l'actor Pere Vidal.

«El Duo de la Africana», si passem per alt els cors (que ja és passar), hem de dir que va tenir una interpretació més que acceptable, tant per la tiple Maria Santoncha i el tenor Vicenç Simon, com per l'actor que interpretà el Cherubini, que, si no estem mal informats, era Pere Vidal.

En el segon quadre de l'obra, es van haver de repetir els «duos» de tenor i baríton i de tiple i tenor, ambdós força ben cantats pels artistes esmentats.

En «El cantar del arriero» es llüren Angela Martínez i Empar Martí, Lluís Gimeno, Pepe Viñas, Mateu Guitart, Rodolf Blanca, Manuel Gorgé i la resta de la companyia socialitzada ajudà al conjunt de l'obra.

L'orquestra — composta de músics locals — molt nombrosa i ben disciplinada sota la batuta del mestre Vivas, ajudà molt a l'èxit d'aquestes dues representacions que ens ha ofert com a comiat a l'any 1936, el Sindicat Unic d'Espectacles.

* * *

I ara, sigui'ns permès de fer unes petites objeccions.

Una, que el Sindicat d'Artistes teatrals, ara que aquests no es poden emparar en la cobdícia tan bescantada dels empresaris, caldria que tingüés més respecte a les obres del vell repertori, tals com «Bohemios» i «El dúo de la Africana», que mai no seran velles.

El tenor Simón ens va donar la im-

pressió — veient-li aquestes dues obres — que a la tarda es va refer gràcies al Comitè local de Proveïments.

Igual podríem dir dels cors, si no fos pel «Dúo». Però els de «Bohemios» eren uns i els de «El Cantar», hauríem de convenir que ja eren *otro cantar*.

A la tarda, en veure aquells avis que anaven de *juerga al baile del Laurel* i entonaven himnes a la llibertat en una nit de sol i neu tot alhora, creieu que ens feien llàstima! En canvi, posats a Sanàbria, donaven una impressió de joventut que enamorava. Devien ésser els aires.

Alabem, dels vellets que cantaven davant *La bola de oro*, la precaució de no llevar-se el barret ni quan un dels tres mosqueters els arengava anant d'un can-

ció a l'altre de l'escenari. En realitat, era una mida de previsió molt necessària, puix que el fred era estès fins a tota la sala del teatre.

Una altra objecció: ¿No podria fer-se un guió per a ús de l'electricista, cada vegada que es dona una representació teatral? Molt sovint és clar quan hauria d'ésser fosc (segon quadre de «Bohemios» i primer acte d'«El cantar del arriero») i altres vegades llampega dintre i tot de les cases i al carrer, com en la botiga de florista de «La del manajo de rosas».

I encara una altra: ¿Voleu dir que aquelles dues llotges del prosceni està bé que serveixin de guardarroba?

AGEA

Ajuntament de Granollers

B A N

Manuel Fabregat i Selaes: Alcalde-President de l'Ajuntament de Granollers.

Faig avinent: Que la Corporació Municipal ha acordat procedir a la municipalització de les finques urbanes d'aquest terme Municipal, de conformitat a les següents disposicions:

Article 1. L'Ajuntament de Granollers acorda la municipalització de la finca urbana, la qual regirà a comptar del dia 1.º de Gener de 1937. Aquesta municipalització ho és amb caràcter transitori i regirà fins que es decreti amb caràcter general pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Article 2. Els lloguers de les finques urbanes del terme municipal de Granollers, que vencin a comptar del dia 1.º de Gener del 1937, es pagaran a l'Ajuntament. Es reconeix al propietari d'una sola vivenda, veí d'aquesta ciutat, l'usudefruit de la mateixa i, en conseqüència, l'excepció d'abonar aquest lloguer a l'Ajuntament.

Article 3. Als actuals propietaris de finques urbanes radicades en aquest terme municipal, que no posseeixin altres mitjans de vida que la renda que els produeixen llurs finques, els serà cedida pel Municipi una quantitat igual a la renda que produeixen, en el límit màxim del promig del sou d'un obrer. Per a gaudir d'aquest benefici, serà, però, condició indispensable que el propietari que es trobi en aquest cas, resideixi a Granollers.

L'import de l'aigua potable subministrada a cada vivenda o estatge, anirà a càrrec del llogater o ocupant i serà cobrat per mesos juntament amb el lloguer.

Les reclamacions que en aplicació d'aquest acord es formulin, seran resoltes per la Comissió Municipal de la Vivenda.

Els quals acords són fets públics per a general coneixement i compliment de tots els ciutadans.

Granollers, 4 de Gener del 1937.

L'Alcalde-President

MANUEL FABREGAT

FUTBOL

Després del Campionat

Dues seleccions catalanes s'enfrontaren diuenge, dia 27, en el camp de Les Corts i en elles hi figuraven, com a titulars, Rubies i Guix, que per cert acturen a satisfacció del seleccionador.

Rovira, el mig centre granollerí, figurava com a suplent en un dels equips seleccionats.

Futbolísticament, el partit va resultar un èxit; no així la part econòmica, quina finalitat, a profit dels infants refugiats a Catalunya, sensiblement no va ésser pas sentida pels esportius barcelonins.

Lliga Catalana

o Lliga de Catalunya

Segons sembla, es tracta d'organitzar una competició catalana en la qual hi figurin els clubs de la Primera Categoria A i B.

Però una fórmula, més ben dit, un joc nou proposat pels delegats dels Sans i del Júpiter, gats vells dins el mitjans federatius, proposant que no es jugui la Promoció i siguin valders els partits de Lliga Catalana que enfrontin els clubs que haurien de disputar aquella, en el sentit de puntuar per a una classificació especial, ha tirat per terra tots els propòsits.

Ultra no haver de jugar la Promoció, el Sans i Júpiter volien que, tant els cuñtes de la Primera A, i, naturalment, els

Nota: Es recorda a tots els llogaters de cases pertanyents a individus morts o desapareguts, han de pagar el lloguer del mes de Desembre a l'Ajuntament abans del 15 del mes actual.